

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Epistola Cyrilli episcopi ad clerum populumque Alexandrinum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*Epistola Cyrilli episcopi ad cle-
rum populumque Ale-
xandrinum.*

Επιστολή Κυρίλλου Ἐπισκόπου πρὸς
τὸν κληρὸν καὶ τὸ λαὸν Ἀλε-
ξανδρείας.

ANNO
CHRISTI
431.

*Cyrillus presbyteris, & diaco-
nis, populoque Alexandriae,
dilectis desideratissimisque,
in Domino Sal.*

Κυρίλλου πρεσβυτέρους, καὶ διακό-
νοισ, καὶ λαῷ Ἀλεξανδρείας, ἀ-
γαπητοῖς καὶ ποθνοτάτοις, ἐν κυ-
ρίῳ χαίρειν.

ET SI quæ acta sunt, vestrae pic-
tati latius explicari debebant;
attamen quod tabellarii festina-
rent, breuitate in scribendo vsus
sum. Scitote itaque, sanctam Syn-
nodum in magna ciuitatis Ephe-
si ecclesia, quæ appellatur deipa-
ra Maria, vigesima octaua mensis
Pauni fuisse factam. Cum autem
totus dies insumptus ibidem ef-
set, tandem damnatum blasphe-
mum Nestorium; nec audentem
ad sanctam Synodum accede-
re, depositionis sententiæ subie-
cimus, & ab episcopatus gradu
amouimus. Episcopi autem qui
conuenimus, ducenti circiter era-
mus, plus, minus. Vniuersus vero
ciuitatis populus a primo diei or-
tu vsque ad vesperam sanctæ Sy-
nodi iudicium præstolabatur. Vt
autem auditum est, illum blasphe-
miarum auctorem sua dignitate
priuatum esse, omnes vna voce
sanctā Synodum laudare, Deum-
que glorificare cœperunt, quo-
niam fidei hostis concidisset: nos
quoque, vbi primum ex ecclesia
egressi fuimus, cum facibus &
tædis vsque ad diuersorium de-
duxerunt: erat enim vespera:
multaque passim læticia, multa
etiam luminaria accensa, ita vt
mulieres quoque thuribula ge-
stantes antecederent nos. Atque
ita saluator his qui gloriam illius

Εἰ καὶ πλεονέκτερον ἔδει τὰ γεγενη-
μένα τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας γνω-
ρίσαι, ἀλλὰ διὰ τὸ κατεπεύγεσθαι
τὸν τῶν γραμματέων ἄποκομιστῶν,
συντόμως ἐπέστειλα. ἴτε γίνωσκον, ὅτι
καὶ πρὸς ὄγδομον καὶ εἰκοστὰς τῆς Γαυ-
νίου μηνὸς ἡ ἀγία συνόδος γέγονεν ἐν
τῇ Ἐφέσῳ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
τῆς πόλεως, ἣ τις καλεῖται Μαρία
θεοτόκος. διατελέσαντες δὲ πᾶσι πρὸς
ἡμέραν, τελευτήσαντες κατὰ γνώσεσθαι,
καὶ οὐδὲ τολμήσαντες παραβαλεῖν ἐν
τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τὸν δυσφημον Νεσ-
τοριον κατὰ τὴν ἐπιτοχὴν τῆς ἀγίας
ἐκκλησίας. ἡμερὶς δὲ
ἄσωελθόντες Ἐπίσκοποι ὡσεὶ δια-
κόσοι, ἢ πλείους ἢ πλείους. ἐπέμεινε δὲ
πᾶσι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἀπὸ πρῶτον ἕως
ἑσπέρας περιμένον τὸ κρίμα τῆς ἀγίας
συνόδου. ὡς ὁ ἤκουσαν, ὅτι κατὰ δι-
κὴν τὸν δυσήμιον, πάντες φωνῆσαι ἡ-
ξουντο ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς τὴν ἀγίαν συνόδον,
καὶ δόξαζον τὸν θεόν, ὅτι πέπρωκεν ὁ
πίστεως ἐχθρός. ἔξελθόντας δὲ ἡμᾶς
ἐκ τῆς ἐκκλησίας περιεπέμψαν μὲν
λαμπάδων ἕως τῆς κατὰ γαλιου-
λοιπὸν γὰρ ἡμερῶν καὶ γέγονε πλ-
λὴ θυμαθία, καὶ λυχνία ἐν τῇ
πόλει ὡσεὶ γυναῖκας θυμαθί-
εα κατεχούσας περιεπέμψαν ἡμῶν.
καὶ ἔδειξεν ὁ σωτὴρ τοῖς δυσφημοῖσι
πρὸς

ANNO CHRISTI 431.

πῶς δὲ εὖ αὐτῷ, ὅτι πάντα διώταται. μέλλομεν οὖν ἐν χάριτι τελειώσαντες, ἐν ἡμετέροις ἐν τῇ καθάρσει αὐτῷ, λοιπὸν ἑπιχειρήσειν ὑμᾶς. σὺ δὲ πάντες ἐσμέν ἐν ἰσχύει καὶ ὑγείᾳ διὰ τὴν τῶν σωτῆρος χάριν. ἐβρώδα ὑμᾶς ἐν κυρίῳ βίβουμα, ἀγαπήσοι καὶ ποθητότατοι.

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου πρὸς τὸν αὐτὸν κληρὸν καὶ λαὸν ἑπισηλικὴ δὲ δεύτερα.

Κυρίλλου πρεσβυτέρους, καὶ δακόνους, καὶ λαὸν Ἀλεξανδρείας, ἀγαπητοῖς καὶ ποθητοτάτοις ἐν κυρίῳ χάριν.

ΤΑ λαμπερά καὶ μεγάλα τῶν κατορθωμάτων οὐ δίχα πόνων εἰς πέρας ἄγεται. δεῖ δὲ διὰ πάντως ἀγαθῶν πάντος ἰδρωτὰ πρὸς ἀνατίλαι. καὶ οὐ δαυμασὸν, εἰ ἐν τοῖς μεγάλοις ἀκολουθῶν ὁρῶμεν τὸ τοιοῦτον, ὅτε καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ κατώτερα καὶ μελιμνη γέμει, καὶ διὰ πόνων ἔρχεται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πονεῖν δεδιδαγμένα λέγαν· ἀνδρίζου, καὶ κραταγοῦσθαι ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμειν. Ὁ κύριος. τεταρσῆκαμεν ἡμεῖς, ὅτι καρπὸς δικλείης τοῖς εἰς ἄρετιν ἀσπουδασίαν ἔπειται, καὶ πνευματικῆς ἀδριᾶς ξένιον διέσκομεν. Περὶ τῆς πύρας τοῦ μαθόν. αἴρεσιν τῶν μισοφροσύνων, ἑπιχρήσασαν ἡδη καὶ πάσης αἰρέσεως τῆς ἐπὶ οὐρανόν, καὶ ἀνυψώσαν ἐπὶ τὴν κέραν, καὶ λαλοῦσαν ἀδικίαν καὶ τῶν θεῶν, κατεκίλεν αὐτὸς, καὶ οἶα πρὸς φλόγα, κατεμπερῆσαι θέλουσαι τὰ ὄρθε τῆς ἐκκλησίας
Concil. Tom. 5.

infamare studebant, omnia se posse ostendit. Nos igitur, cum primum commentarios rerum gestarum in depositione ipsius absoluerimus, ad vos Deo dante festinabimus. Omnes per Saluatoris nostri gratiam læti degimus, bonaque valetudine utimur. Vos in Domino dilecti & desideratissimi, valere opto.

Eiusdem Cyrilli ad eundem clerum populumque epistola altera.

Cyrillus presbyteris, diaconis, populoque Alexandriae, dilectis ac desideratissimis in Domino Sal.

PRÆCLARA & magna virtutis opera non absque labore confici solent. Etenim omnino res ita comparata est, ut unicuique commodo suus necessario antecedit sudor. Nec mirum est sane, si in rebus magnis id usu venire videamus, cum etiam vulgaria & inferiora non sine labore cupiam, nec citra molestias & curas obtingere deprehendantur. Verum inter hos labores dicere didicimus: Viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum. Certo namque persuasum habemus, conatus ad virtutem spectantes gloriosum fructum fortituros; nosque spiritualis fortitudinis munus, mercedem quæ a Deo redditur, reperturos. Proinde impurissimam illam hæresim, quæ contra totum terrarum orbem iam extollere tentauerat, cornuque in altum erecto iniquitatem contra Deum loquebatur, ipse Deus demolitus est, & velut flammam quamquam recta ecclesiæ
A a a